

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2018. május

Május a Szűzanya hónapja

A Szeplőtelen

Isten kezének édes Remeke,
Szabadba vágyó lelkünk Ereje,
Meváltásunk megvalósult álma,
Sötétségünk hajnalhasadása,
Te vagy Nagyasszony,
Te vagy Mária!

Sarkady Béla

E versrészlet szerzője papi pályájának kezdetén, 1932/33-ban templomunkban szolgált káplánként.

Pünkösdre készülünk

A lelki élet mesterei az emberi lelket egy hajó vitorlájához hasonlítják, amelybe a szél belekap, és a hajót a célja felé segíti. A kép találó, mert jelzi, hogy a szél akkor tudja a hatását kifejteni, ha felhúzott vitorlát talál. Felhúzott és kifeszített vitorla nélkül a hajó csak himbálózik a vízen, anélkül hogy előre haladna.

A képet jól lehet alkalmazni a pünkösdi előkészületre. Kétezer évvel ezelőtt az induló egyház tagjai befogadó, megnyíló lélekkel várták a csodát, azt a felülről jövő erőt, kegyelmet, amely segít kilépni az elszigeteltségből, és lendületet ad ahhoz, hogy közeli ismerősöknek és távoli vidékek idegenjeinek merjenek és tudjanak beszélni a megfeszített és feltámadt Jézus Krisztusról.

Vajon a mi lelkünk is vágyakozik erre a csodára? A mai ember mintha belefásult volna a napi küzdelmekbe. A mai ember a lelkét is inkább betakarja, mint kitárja, mert fél attól, hogy mások felfedezik hiányosságait és visszaélnek velük. Így persze egyre jobban elszigetelődik. Ezek a jelenségek arra indítanak minket, hogy dacolva a korrallal, tudjuk lelkünkbe fogadni a pünkösdkor kiáradó Szentlelket, és azzal a meggyőződéssel lépünk az emberek elé, hogy ők is erre vágyakoznak.

Ferenc atya

Biblikum

Keresik és nem találják

„Íme, jönnek napok, - mondja az Úr -, és éhséget bocsátok a földre, éhséget, de nem kenyérre, szomjúságot, de nem vízre, hanem az Úr igéjének hallására.« És felkerekednek tengertől-tengerig, északtól keletig körüljárják majd, és keresik az Úr igéjét, de nem találják meg. (Ám 8,11-12)

Az Úr igéje ott van a könyvespolcon. A II. Vatikáni Zsinat kifejezetten buzdítja a katolikus híveket, hogy olvassák a Szentírást, amely Isten üzenete nekünk és a mindenkori keresztényeknek. Sajnos, nem olvassák.

„Nappal nem érek rá, este fáradt vagyok.” És a tévézésre nem? Jézus nem volt fáradt, amikor tanított, de akkor sem, amikor a keresztet hordozta. Értünk tette.

„Megpróbáltam, de nem értem.” Megpróbáltam-e utánanézni, vagy valakitől megkérdezni? Hiszen 2-3000

évvel ezelőtt írták, tényleg vannak mai olvasó számára nehéz részek.

„A Bibliát olvasni, az olyan protestáns dolog.” Igen, hitüket megéltó protestáns testvéreink naponta olvassák Isten üzenetét. Meg imádkoznak is. – Ami jó, azt csak azért utasítom el, mert más vallásban van? Szent Pál azt mondja, hogy mindent vizsgáljunk meg, és ami jó, azt tartsuk meg.

Az etióp tisztviselő az Apostolok Cselekedeteiben Izajás prófétát olvassa, a kor szokása szerint hangosan. Fülöp ezt hallja és megkérdezi: „Érted is, amit olvasol?” „Hogyan érteném, amikor nincsen, aki megmagyarázza!” Fülöp magyaráz, a tisztviselő megkeresztelkedik. Ilyen ereje van Isten Igéjének.

Olvassuk a Szentírást! Isten szerelmes levele az az emberekhez. Ne hagyjuk el a szeretetnek ezt a dokumentumát!

Balthazár Zsolt

Kirándulás

Néhány hete volt egy családi kirándulásunk (április 7-én), melyet nagy előkészületek előztek meg. Három iskolából és természetesen a plébániánkról hívtam meg a gyermekeket és szüleiket. Nagyon sokan voltunk, egészen pontosan 55 fő volt a maximális létszám. A kirándulás során megkérdeztem néhány résztvevőt, hogy érzik magukat. Ezeken a rövid riportokon keresztül szeretnénk beszámolni erről a bizonyos napról. Azért akarjuk megosztani az élményeinket, mert szeretnénk, hogy ez a fantasztikus élmény ne egyszeri legyen a közösség számára, hanem rendszeres. Többünkben felmerült már a megújulás vágya. Itt az idő! Tegyük meg az első lépéseket, dolgozzunk meg (és természetesen imádkozzunk) ezért a bizonyos megújulásért. Én nagyon jól éreztem magam ezen a különleges tavaszi napon. Sokat játszottunk, neveltünk, beszélgettünk, „hidakat építettünk”. Szeretném kimondani itt is: Rengeteg lehetőség van ebben a közösségben. Hálas vagyok Istennek, hogy itt lehetek, tanulhatok és fejlődhetek. (Tóth Imre diakónus)

Vidor Sára vagyok. A férjemmel, Kangyárka Ádámmal, és két lányunkkal, Verával (6) és Julival (4) jöttünk el. Nekik ez még elég nagy túra, azonban úgy láttuk jónak, hogy ezt most már vállaljuk velük. A mi kisközösségünk a Ferenc atya által szervezett csütörtöki házaspáros hittan. Nagy örömmel vettük hírért, hogy megszervezték ezt a családi napot. Ezzel a túrával alkalmunk nyílt megismerni a többieket is, hogy ne csak a mi kis közösségünkkel találkozzunk mindig. Reméljük, hogy idővel a gyermekeink is közösségre találnak majd itt, a plébánián.

Fejérdy Tamás (71) vagyok. Ez egy igen szép nap. Kimozdultunk az újlakiakkal a természetbe, és Isten csodája, hogy nem esik az eső. A reggeli induláskor ugyanis volt bennünk némi félelem az időjárás előrejelzések miatt, amely országos esőzéseket ígért. Itt azonban egy vidám csoporttal kirándulunk, és egy csepp eső sincs. Azért könnyebb most beszélni, mert lefelé megyünk. Felfelé ez a riport egy kicsit nehezebb lett volna... lefelé azért megy ☺. – *Hogy érzed magad?* – Nagyon jól érzem magam. Tulajdonképpen ez hiányzik igazán; hogy többet legyek a levegőn, többet mozogjak, ... Lehet, hogy a felesleges kilók is eltűnének ☺, de nem ez a lényeg, hanem a jó társaság. – *Hányan vagytok?* – Körülbelül ötvenen lehetünk, a korosztály pedig eléggé eloszlik, a legkisebbektől egészen a szépkorúakig. Ahogy elnézem az unokáimat, ők még ácsorgáskor is

rohangálással próbálták megoldani, hogy ne maradjon felesleges energiájuk, és úgy látom, ez így is lesz.

Három gimis:

Donert Rináldó (17) vagyok. Engem a barátnőm, Kővári Nóra hívott meg. Úgy voltam vele, hogy mivel már régen kirándultam, kimozdulok a hétköznapi szürkeségéből. Első állomásunk egy jól felszerelt játszótér volt. Itt rengeteget neveltünk, és sokat beszélgethettünk másokkal. Eddig ez tetszett a legjobban. Nem tudom, hogy mi lesz még ma, de nagyon örülök, hogy itt lehetek.

Kővári Nóra (16) vagyok. Engem az Imi hívott meg erre a kirándulásra. Nagyon fellelkesített az elmúlt napokban a jó idő, és mivel rég voltam kint a természetben, arra gondoltam, jó lenne egy kicsit kimozdulni. Nagyon jó volt felmenni a kilátóba. Sok szépet láthattam onnan fentről. Tetszett, hogy olyan magasan vagyunk ☺.

Berta Bettina (17) vagyok, engem is a Nóri hívott meg. Ahogy a többiek is mondták, örülök, hogy egy kicsit kimozdulhatok otthonról. Nekem is a kilátó volt a kedvencem, a táj nagyon szép volt, és még forró csokit is ihattunk.

Két általános iskolás:

– *Kérlek, mutakozzatok be.* – Székely Adél (10) vagyok. Szalai Dorottya (10) vagyok. – *Hogy érzitek magatokat a mai napon?* Erre kórusban felelik, nagy mosollyal az arcukon: – Jóóóó, nagyon jóóóó! ☺ ☺ ☺ – *Mit csináltok eddig a mai napon?* – Sétáltunk, játszottunk a játszótéren, felmentünk egy kilátóba. Nekünk ez tetszett a legjobban, de nagyon várjuk már, hogy a Nagyrétre érjünk és métázzunk!

Belicza Anna (hitoktató):

Szerintem jól sikerült a kirándulás. Kedvező alkalom nyílt arra, hogy iskolán kívül találkozzunk a

hittanosokkal, kicsit jobban megismerjük egymást a szülőkkel és a gyerekekkel egyaránt. Ezekkel az alkalmakkal építeni, erősíteni lehet a plébániai közösséget, valamint bevonni az iskolai hittanosokat és a szüleiket.

A kirándulás végén még két fiatal nyilatkozott:

Fecske Fanni (12) vagyok, nagyon jól érzem magam. A méta tetszett a legjobban, nem tudom, hogy hány pontot ütöttem, de nagyon jó volt játszani. Ha lesz

még ilyen kirándulás, nagyon szívesen jövök máskor is. Biztos itt leszek. ☺

Sziasztok, Kertész Bori vagyok (14). Nagyon jó volt ez a mai nap! Szerveztetek máskor is ilyen, minél gyakrabban, mert igazán megmozgatott minket, és a hangulat is fantasztikus volt. *És igen lelkesítően meghívja a közösség minden tagját:* Gyertek máskor is, ti is, mindenki ☺!

összeállította Tóth Imre

A képviselőtestület 2018. április 19-i üléséről

Először összefoglaltuk a március 24-i lelki nap tapasztalatait. Nagyon sikeresnek értékeltük Ferenc atya előkészítését, a meghívott atyák előadását, a kiscsoportos beszélgetéseket, a közös étkezést és a gyerekprogramokat. A több mint 100 fő részvétele alapján úgy tervezzük, hogy az adventi triduum helyett is inkább ilyen rendezünk. Ezt még gondosabb szervezés, világosabb feladat kiosztás mellett nagyon időben fogjuk meghirdetni.

Megállapítottuk, hogy ugyancsak jól sikerült a rá két hétre megrendezett kirándulás a budai hegyekben, hittanos gyerekek, szüleik és más újlaki hívek részvételével, Tóth Imre diakónus szervezésében.

Számba vettük az előttünk álló időszak tervezett programjait is, ezekről részletes híradással fogunk szolgálni.

Műszaki területen az előttünk álló nagy esemény az év második felében a plébániai közösségi ház (azelőtt: hittantermek) felújítása, aminek anyagi fedezetét főegyházmegyénk biztosítja számunkra. Feladat még a

templom hangosításának eredményes befejezése, a III. kerületi önkormányzat támogatásával. Örvendetes hír, hogy a II. kerületi önkormányzat jóvoltából megvalósul a toronyóra és a harangok működésének teljes helyreállítása. A templomi padozat kisebb javítását saját forrásból végeztetjük el.

A jelentkező szereplők számának legutóbbi drasztikus csökkenése miatt ebben az évben a karácsony előtti jótékonyági est várhatólag elmarad.

Ministránstalálkozóra plébániánkról öt fiatal fog Rómába utazni.

Ferenc atya bejelentette, hogy végre lesz a Margitszigeten Szent Margit szobor, ami a szentéavatás 75. évfordulójára még az idén elkészül. A sétány mellett felállítandó szobor bronzból lesz, nyílt pályázaton lehet rá tervet benyújtani.

A képviselőtestület tagjai imádsággal zárták – ahogyan kezdték is – együttlétüket.

Harmat Péter alelnök

A „Szedrek” házatájáról

Lassan már két éve annak, hogy úgy döntöttünk: a nyári táborban együtt töltött minőségi idő annyira sokat tesz hozzá a csapathoz, hogy ez az évenkénti egy hosszú alkalom számunkra nem elég. A heti rendszerességgel tartott alkalmak mellett szükségünk van több hosszabban eltöltött közös időre, nem csupán a heti három órára. Ennek érdekében már úgynevezett „minitáborokat”, tavaszi és őszi hétfvégeket is tartunk minden évben.

Így volt ez március utolsó hétfvégején is. Pénteken iskola után találkoztunk a plébánián, és közösen elindultunk Szigetmonostorra. Nem csupán azért lehettünk boldogok, mert mindenki ráért, így mindannyian részt vehettünk az alkalmon, hanem Imi (= Tóth Imre diakónus) is elkísért minket, kifejezetten azzal a céllal, hogy megtartsa, ill. vezesse számunkra még aznap este a lelki beszélgetést. Ez több mint jól sikerült. A résztvevőket annyira érdekelte a téma, és annyira kivették a részüket a programból, hogy nem

volt elég idő mindent megbeszélni és megvitatni, de ezt a hiányosságot a közeljövőben biztosan bepótoljuk. Ezúton is köszönjük Iminek a segítséget és útmutatást.

Összességében az egész hétfvége kiváló hangulatban telt. Közösen készítettük elő az étkezéseket; életünket, mindennapjainkat érintő témákat beszéltünk meg, frizbi-fociztunk a közeli sportpályán, és páros beszélgetéseket, úgynevezett „félórázásokat” tartottunk, hogy még jobban megismerjük egymást. Akinek kedve tartotta, körülnézhetett kicsit a környéken, ugyanis egy végtelenül csendes, nyugodt kis településről beszélünk. Szinte elképzelhetetlennek tűnik, hogy a közelben olyan nagy városok találhatóak, mint Szentendre és egy kicsit odébb Budapest.

Végül vasárnap délután érkezünk meg a plébániára jó élményekkel és egy közösen eltöltött csodás hétfvégevel a tarsolyunkban.

Zsombory Benedek

Szeressétek ellenségeiteket!

Jó, de hogyan?

A kérdésre van válasz, csak kissé rázós. Aki nem akar kínos helyzetbe kerülni, ne olvassa el *Fidelis Ruppert* és *Anselm Grün* "Krisztus a testvérben" című könyvét!

Egyszerű parancs, de benne van hitünk minden misztériuma. Megértéséhez át kell esnünk pár fázison.

Első fázis. Jópofa gondolat, szép volt Mátétól, hogy lejegyezte. De a labda először még nagyon magas; muszáj leütni: - *Kohn, hallottad, hogy meghalt a Grün? - Nem. Elmész a temetésére? - Én? Ó talán eljön az enyémre?*

Bölcs vicc. Lépcsőházi jogon edződött vasdiaktikánk először a kölcsönösséget keresi. De – ha már ebbe a klubba tartozunk – igyekszünk valami keresztényt is villantani, ezért kiválasztunk egy ELLENSÉGET, akit nem annyira utálunk, és megpróbálunk kedvesen szólni hozzá. Egyszer.

Am az ELLENSÉG sem ma jött a fálvédőről; érzi, hogy kegyet gyakorlunk felé, és köszöni szépen, nem kér belőle.

Oké. Nem jött össze. De a pap még mindig azt hajtogatja ott elől, hogy „Szeressétek ellenségeiteket!”, valamit csak kéne tenni.

Második fázis. Megvan a megoldás: „Bocsáss meg ellenségeidnek! Nincs, ami jobban dühítené őket” (Oscar Wilde). Működőképes módszerre akadunk, csak hogy komoly erkölcsi aggályokat is felvet. Nem az igazi. Tovább.

Harmadik fázis. Depresszió. Vagy feladjuk, vagy erőszakot veszünk a józan eszünkön, és mostantól mindenkit szeretünk, aki belénk rúg egyet. Esetleg segítséghez folyamodunk.

Segítséget – mint mindenhez – fentről kapunk, hiszen önerőből egy tábla csokit sem tudnánk szeretni. Ehhez jó módszert ajánl a szóban forgó könyv Szent Benedek Regulája alapján.

Benedek szerzetesei is sokat bántották egymást, és az alapító megértette, hogy Krisztust az embertársban is szolgálnunk kell ("Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek", Mt 25,40). Az istenhit igazi próbája, hogy miként bánunk embertársainkkal.

Krisztus bárki személyében szólhat hozzánk. Ennek felismeréséhez bölcsességre és alázatra van szükség. Viszont a szeretet gyakorlásához sajnos nem az áldott jólelkek a legalkalmasabb edzőpartnerek. (Gyenge csapat ellen nehéz nagyot játszani.) Jó kis ellenségekre van szükségünk, nehéz testvérekre, a sivatagi atyák szavával: Jézus orvosaira. Megmutatják gyenge pontjainkat, mi emészteni kezdjük magunkat, és kiderül, hol beteg a lelkünk.

Tehát, hogyan is szeressük ellenségeinket? Az ellenséget nem a másokban kell szeretnünk, mert nem benne van. Önmagunkban kell szeretnünk, hogy ne ostorozzuk tovább magunkat – arcunkon a tökéletesek göggyével.

Ha ez sikerül, a többi már gyerekjáték, hiszen megértettük, hogy a nehéz testvérben magát az Urat kell "elviselnünk". Elfogadjuk a másik embert, így ő is elfogadja saját magát. És valahányszor ránézünk, eszünkbe jut az igazi ELLENSÉG is, akivel Krisztus szeretete kiengesztelt bennünket.

Szász Gergely

Keresztény szófejtés

lelkész

„A hívek lelki gondozását hivatásául választó és erre képesített, vmely keresztény – kül. protestáns – egyházhoz v. a zsidó felekezethez tartozó személy; pap”, határozza meg szavunkat a nagy értelmező szótár (IV. kötet, 1961). Érthető a szó jelentős szerepe a protestáns nyelvhasználatban, mivel így kikerülhet a vita a *pap* szó protestáns használatának jogosságáról. Van azonban szavunknak speciális katolikus jelentése is: „A lelkész olyan pap, akire állandó jelleggel bízzák rá – legalább részben – a krisztushívők valamely közösségének vagy külön csoportjának lelkipásztori gondozását”, olvashatjuk Az egyházi törvénykönyv (1983) szövegében (magyarul 1985, ford. Erdő Péter).

Hogy nyelvünk szívesen képezi a (valamivel való) foglalkozást jelölő szavakat *-ász/-ész* képzővel, azt egyfelől nyelvérzékünk, másfelől régi írásos szövegeink

tanúsítják. *Halász, vadász, madarász* szavaink mind dokumentálhatók középkori iratokból. Talán azt is érezzük, hogy *lelkész, sebész, cipész* szavaink nem rendelkeznek ilyen ősi múlttal – ezek bizony az 1800 körüli nyelvújítás idején jöttek létre, amikor az ősi képzőt felelevenítették.

Lelkész tehát az, aki lelki dolgokkal foglalkozik. Ez egyfelől valóban lehet egyházi személy, pap. Másfelől pedig? 'Lélek' görögül: *πσυχη* (= *pszükhé*), és a lélek tudósa, a „lélektanász” ebből képezve a *pszichológus*. Aminek logikus magyarítása lehetne a *lelkész*. Sőt, nem csak lehetne: Toldy Ferenc 1841-ben állítólag ilyen értelemben használta.

Ez a kivétel azonban csak a szabályt erősíti: a lelkész egyféle pap. Hogy pontosan miféle, az, úgy látszik, a XIX. században még valamennyire bizonytalan volt, a XX. században pedig különös módon rögzült. *Lelkész* ugyanis az, akit a hivatalos

egyházi latin nyelv *cappellanus*-nak nevez, *káplán* pedig az, aki latinul *vicarius*. Ez eredetileg: = 'helyettes', nyilvánvalóan a plébános helyettese, aki tehát magyarul *káplán*, mely megnevezés ugyan a latin *cappellanus* átvétele, mára már azonban a *vicarius* megfelelője.

Helytörténeti érdekesség: A templomunk és plébániánk között induló utca 1953-ban kapta *Felhévizi*

út nevét. Korábbi neve – idősebb „öslakók” talán emlékeznek rá – Lelkész utca volt. Ám azt a nevet is egy – korábbi – átnevezési hullám idején, Budapest egyesítése után kapta (1879-ben). Jó sváb eleink még *Sebastiani Gasse* néven ismerték, amely név egy Szent Sebestyén képet vagy szobrot feltételez az utca névadójaként.

Szaszovszky József

65 év Újlakon!

Édesanyám, Polgár Ferencné sz. Harkay Etelka Éva 2018. március 28-án visszaadta lelkét az Úrnak. 65 évet élt Újlakon.

1953-ban esküdött meg édesapámmal, és ettől kezdve a Sarlós Boldogasszony templomba jártak vasárnaponként. Itt kereszteltek engem és testvéremet, és itt lettünk elsőáldozók is. Bátyám ministrált is sok éven át. Édesapámat György atya kísérte utolsó útjára és ő celebrálta bátyám esküvőjét is.

Édesanyám olyan régi híve a templonak, hogy még Kovács József atyával is levelezett, aki Barcson töltötte nyugdíjas éveit.

Sok-sok évvel ezelőtt készített édesanyám az újlaki templom lourdes-i Máriájáról egy fényképet, és ezt ajándékozta azoknak, akiket valami szomorúság ért. Ahogy neki, úgy másoknak is mindig segített Mária.

Édesanyám sok-sok alkalommal írt az Újlaki Hangok levelesládájába, és a 2002. évi karácsonyi szám „Újlaki Arcok” rovatában az ő életéről olvashattak a kedves hívek.

Munkahelye is Óbudához kötötte. 31 évig dolgozott a Kandó Kálmán Főiskolán.

Sokáig még fájós lábbal is minden vasárnap eljárt a templomba. De súlyos betegsége miatt az utóbbi években már nagy bánatára csak léleekben tudott részt venni a miséken.

Ferenc atya meglátogatta és meg is áldoztatta. Nagy-nagy boldogságot és lelki békét vitt el neki.

Ezúton is szeretném megköszönni az Úrnak, hogy édesanyám 65 éven át lehetett az újlaki hívek közösségének tagja.

Sipos (Polgár) Kata

Hírek, hirdetések

Május 27-én, Szentháromság vasárnapján lesz idén az elsőáldozás templomunkban a 9 órás szentmisén.

Június 3-a Úrnapja, az Oltáriszentség ünnepe. A 9 órakor kezdődő szentmisét követően kb. 10 órakor kezdődik a körmenet, amelynek útvonala: Szépvölgyi út - Ürömi út - Zsigmond tér - Bécsi út. A fél 11 órai szentmise várhatóan negyed órával később kezdődik.

Június 9-én délelőtt fél 11 órai kezdettel papszentelés lesz az esztergomi bazilikában. Ennek során szentelik pappá Tóth Imre barátunkat, aki az elmúlt hónapokban plébániánkon végzett „terepgyakorlatot”. A papszentelésre zárandoklatot szervezünk. Jelentkezni lehet a sekrestyében.

Ferenc atya április 19-én és 20-án Prágába utazott, Josef Beran bíboros (1888-1969) földi maradványainak Rómából történő hazaszállítása és újratemetése alkalmából. A temetés Szent Adalbert ünnepén történt, aki a prágai, az esztergom-budapesti és a lengyel gnieznói egyházmegyék védőszentje. Prágában Közép-Európa együtt ünnepelt.

Családi események áprilisban

A keresztség szentségében részesültek:

Április 8: Tatár Panna - Április 15: Márkus Péter - Április 29: Bódis Botond Simon

Házasságot kötöttek:

Április 7: Dózsa Péter és Izsó Krisztina; Varga Attila és Komlós Eszter

Április 14: Bede-Farkas Ákos és Somogyi Dorottya

Halottaink:

Lőrincz Sándorné Magdolna (90), Kondoráné Virányi Katalin (73), Czudor László (90), Polgár Ferencné Éva (87)

ÚJLAKI NAPKÖZIS TÁBOR

Szeretsz játszani, énekelni,
kézműveskedni, jó
társaságban lenni?

Akkor gyere és kezd
velünk a nyaradat!

Nagy szeretettel várunk idén
is minden 4 évnél idősebb
gyermeket.

Időpont: június 18-29. minden
hétköznap 8-16 óráig

Helyszín: Újlaki Sarlós
Boldogasszony Plébánia, 1023.
Felhévizi utca 2.

Napi hozzájárulási díj: 1000ft/fő

Jelentkezni lehet:

Szöllősi Luca: 06-20/417-40-86

Aszalós Blanka: 06-70/673-35-81

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap
első szombatján az esti szentmisék után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az
este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden
hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk
be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Minden hónap első hétfőjén papokért imádkozunk
17⁰⁰ órától a Szent Erzsébet teremben.

Együtt imádkozzuk a teljes rózsafüzért minden
hónap 2-án 16⁰⁰ órától a Szent Margit teremben.

Minden hónap harmadik szerdáján 18³⁰-kor bibliaóra
a Szent Erzsébet teremben.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök : 16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

A Sarlós Boldogasszony Kórus próbái:

hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ -21⁰⁰ a Szent István teremben
(Felhévizi u. 2.).

Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a
próbákon, vagy telefonon: Török Andrea karnagy
(20/483-0149)

A gitáros kórus próbái: vasárnaponként, a gitáros
misék előtt, reggel fél 8-tól a Szent Margit teremben.

Schola próbák:

kéthetente vasárnap 8:30-tól, a szentmise előtt.
Mindenkit, aki szeretne énekes oltárszolgálatot ellátni,
szeretettel várunk.

Jelentkezni személyesen, vagy telefonon lehet:

Tóthné Benkő Krisztina (20/586-0173),

Tóth Miklós Zsolt (20/384-0493).

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Szerkesztő: Szaszovszky József, műszaki szerkesztő: Balogh András

Felelős kiadó: Beran Ferenc plébános